

ת"פ 11872/06/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11872-06-19 מדינת ישראל נ' ל(עציר)

לפני כבוד השופט שמאי בקר

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד חביב ופרשר

נגד

הנאשמים

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד מור עטיה

גזר דין

עמוד 1

השתלשלות העניינים העובדתית

כתב האישום והסדר הטיעון

1. הנאשם פלוני (להלן: ל או הנאשם) הורשע על פי הודאתו בעובדותיו של כתב אישום מתוקן בעבירות הבאות: תקיפה הגורמת חבלה בבת זוג (ריבוי מקרים) לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), איומים (12 עבירות) לפי ס' 192 לחוק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי ס' 275 לחוק, עבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי ס' 244 לאותו החוק, תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, לפי ס' 368 ו (א) לחוק, תקיפה סתם של בן זוג, לפי ס' 382 (ב) לחוק העונשין (2 עבירות), ותקיפה סתם לפי ס' 379 לחוק העונשין.

2. כתב האישום הוא ארוך, ומגולל מסכת אירועים יוצאת דופן, כפי שיוכח הקורא מיד. בשונה מן המקור, אפרט להלן את העובדות ואת האישומים השונים באופן כרונולוגי, ככל הניתן (בחלק מן האישומים אין לדעת מתי בדיוק התרחש המתואר בהם), מתחילת הפרשה ועד סופה.

3. הפתיח של כתב האישום מספר כי משלהי חודש דצמבר 2018 ועד יום 27.5.2019 היו פלוני ופלונית (להלן: פלונית) בני זוג; הם התגוררו יחדיו בביתה של אמו, מ ל שהיתה אז בת 71, מאז חודש ינואר 2019 (להלן: האם, או מ, והבית, בהתאמה).

4. על פי האישום השני, בחודש פברואר 2019, במהלך תקופת הקשר הזוגי בין השניים, נטל ל את מכשיר הטלפון הנייד של ש על מנת לבדוק שאין "גברים" באנשי הקשר וביישומונים (אפליקציות) המותקנים בו. ל מחק מספר אנשי קשר מהטלפון הנייד של ש.

בהמשך, ל הבחין כי בתכני הטלפון הנייד של ש היה סרטון בו נראה זוג מקיים יחסי מין (להלן: הסרטון), ואזי הביט בש במבט מאיים. כתב האישום מספר כי ש נבהלה ממבטו של ל, וצעקה לעברו כי אין זו היא הנראית בסרטון. בנסיבות אלה, משך ל בכוח בשערות ראשה של ש ואמר לה שהוא "דורש שהיא תאמר לו את האמת, ושלא תשקר לו כי הוא שונא שקרנים".

ש השיבה לל כי אין זו היא הנראית בסרטון; בתגובה, ל הורה לש לשבת מולו ומסר לה דף ועט. ל דרש מש "להכין רשימה המפרטת את כל שמות הגברים עמם קיימה יחסי מין", ואמר לה "שלא תנסה לשקר משום שיש בידיו מידע קודם לגבי הנושא, והוא ידע אם היא משקרת". את הדברים הללו אמר ל לש כשהוא מביט בה במבט מאיים.

כתב האישום מתאר כיצד כתבה ש, לדרישת ל, רשימה ובה עשרה שמות, אולם - "הנאשם לא האמין לה כי בכך תמה הרשימה". ש "התחננה" בפני ל שיאמין לה כי אין לה דבר להוסיף, ברם ל סטר לה בפניה בחוזקה ואמר לה "להפסיק לשקר" והציע - "שתתחיל לרשום עוד גברים ברשימה שכן הלילה עוד ארוך".

נוכח נסיבות אלה, פרצה ש בבכי, אך ל איים עליה, בכך שאמר לה - "שתיזהר לעשות רעש כיוון שזה 'מדליק' אותו יותר".

בלית ברירה, הוסיפה ש עוד שמות לרשימה, ללא קשר למציאות (כך כתב האישום). כאשר "השלימה" ש את הרשימה לקח ל לידי את נעלו, הורה לש להושיט את ידיה קדימה, הכה אותה בידיה באמצעות הנעל, ואמר לה: "תמשיכי לרשום יא שקרנית, יא זונה, יא בוגדת, יא אוכלת זין, יא שרמוטה, יא זבל של אישה את טמאה, אי אפשר לגעת בך את מגעילה אותי"; ושוב, ש המשיכה להוסיף שמות לרשימה, ללא קשר למציאות.

בהמשך, ל צילם את הרשימה באמצעות מצלמת הטלפון הנייד שלו, ואיים על ש שאם תספר למישהו על כך הוא יפרסם את הרשימה ו - "יוציא אותה כמו אחת מהצומת".

ל לא הסתפק בכך: הוא הכה בידה של ש פעם נוספת באמצעות נעלו, סטר לה בפניה ובעיניה, ואיים עליה בכך שאמר לה שאם היא רוצה להישאר עמו בקשר עליה "לטהר עצמה באמצעות מקווה טהרה כיוון שיש לה 'ריח של זרע'".

5. למחרת היום, מוסיף כתב האישום לתאר, שוחח ל עם בלניות במקווה טהרה, ואזי הורה לש ללכת לטבול שם. ש הלכה אל המקווה; בדרכה לשם ובחזרה, היה ל מחובר עמה ב"שיחת וידאו", והכל - "על מנת לוודא שהיא לא מביטה או משוחחת עם גברים". ל אמר לש, במהלך אותה השיחה, כי היא "חולת נפש יא חולת זין".

בגין מעשיו נשוא אישום זה הורשע ל בתקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג (ריבוי עבירות), ובאיומים (ריבוי עבירות).

6. על פי האישום השביעי, ביום 13.3.2019 הגיעו ל וש לחדר מיון גניקולוגי בבית חולים "שיבא" בתל השומר על מנת לבדוק את מצב הריונה (ש היתה אז בהריון מהנאשם).

כתב האישום מספר כי בטרם נכנסה ש לחדר האחות, הביט בה ל במבט מאיים, אחז ולחץ בזרועה באמצעות ידו, הזהיר אותה להיות "ילדה טובה", ואיים עליה בכך שאמר לה "אל תעשי טעויות".

לאחר מכן, שאל ל את ש מה אמרה לה האחות, והיא השיבה כי זו שאלה אותה האם היא חווה אלימות; ל שאל את ש לתשובתה, והיא ענתה לו שהשיבה לאחות בשלילה; ל אמר לה: "טוב מאוד, ילדה טובה".

בגין מעשיו במסגרת אישום זה הורשע ל בעבירת איומים.

7. על פי האישום השמיני, עוד במהלך חודש מרץ 2019, שלח ל הודעה כתובה אל הטלפון הנייד של ש, במסגרתה הוא נחזה להיות בן זוגה לשעבר; ל כתב לש כי "הוא" (בן הזוג הקודם לו, לכאורה) "אוהב אותה ומצטער".

בהמשך, במהלך מריבה שניטשה בין ל לש, אמר לה ל "שתחזור להיות בקשר עם בן זוגה לשעבר". כתב האישום מספר כי באותן הנסיבות, שלחה ש הודעה כתובה "חוזרת" אל "בן זוגה לשעבר" וביקשה ממנו שיבוא לקחתה מביתו של הנאשם; ש לא ידעה כי את ההודעה הזו שלחה למעשה אל לא אחר מאשר ל, שרק נחזה כאמור להיות בן זוגה לשעבר בהודעה זו.

מיד עם קבלת קריאתה של ש אל בן זוגה לשעבר על ידי ל (שטמן לה מלכודת, כאמור), הגיע ל אל החדר בו שהתה ש ואמר לה: "תראי כמה את בת זונה", ועוד הוסיף כי "הוא 'יחנך' אותה".

אמר ועשה: ל משך בשערות ראשה של ש, הכה אותה באמצעות ידיו וגרם לה לשטפי דם בראשה.

בגין מעשיו בגדרי אישום זה הורשע ל בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבן זוג.

8. על פי האישום החמישי, ביום 10.5.2019 הבחין ל בכך שדגל ישראל שתלה על חבלי הכביסה בבית לכבוד יום העצמאות לא תלוי שם עוד. ל שאל את אמו ואת ש מי הסיר את הדגל, ואמו ענתה שהיא עשתה כן. ל שאל את אמו "מי אישר" לה להוריד את הדגל, והיא לא השיבה לו.

על פי כתב האישום, ל "התעצבן" בגין המעשה, ובתגובה הכה את ש במכות אגרופ בגופה, משך בשערות ראשה, וקילל אותה.

באישום זה הורשע ל בעבירה של תקיפה סתם- בן זוג.

9. האישום השישי מספר כיצד באותו היום ממש (10.5.2019), הכינה מ אוכל (קציצות בשר) במטבח הבית. ל הבחין כי אמו הוסיפה לבלילת הקציצות מרכיב שאינו ערב לחיכו, ועל כן "התעצבן", שוב, והורה לש, בצעקה, לשטוף את עיסת הקציצות.

ש מילאה אחר מצוותו של ל, שטפה את עיסת הקציצות, וכתוצאה מכך התקלקל הבשר; לאחר מכן, ל הכה את ש בפניה בסטירות ופגע גם במשקפי הראייה שלה. כתוצאה מכך, נגרמו לש שריטות מדממות בפניה.

10. על פי המתואר עוד באישום זה, בתאריך האמור שימשה מ כערבה של ל וכמפקחת עליו במסגרת הליך מעצר עד תום ההליכים בעניינו (בתיק אחר, קודם בזמן; על כך בהמשך); ל ביקש מאמו ללכת לטייל בשוק למחרת היום, והיא השיבה לו כי "אין צורך".

למחרת, בבוקר יום 11.5.2019, שוב ביקש ל מאמו לצאת מהבית, אך היא סירבה; בנסיבות אלה, הכה ברגלה בחוזקה מספר פעמים באמצעות "כיסא של מחשב" (כך במקור). כתוצאה ממעשיו של ל, נגרמו למ, אמו-מולידתו, שטפי דם

ברגלה.

במסגרת אישום זה הורשע ל בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג, ובעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש.

11. האישום הרביעי מדלג רק מספר ימים קדימה, ליום 16.5.2019, בו נפטר אביו של ל'; בני משפחתו ישבו "שבעה" בבית. בנסיבות אלה, הורה ל את ש כי אסור לה להתקרב או להימצא לבד עם אף אחד מאחיו, ועליה להיות "אישה טובה", לנקות ולסדר את הבית, ולהגיש כיבוד למנחמים.

בהמשך, שהתה ש במטבח הבית "ליד מכונת הקפה מבלי יכולת לעזוב את המטבח", ובנסיבות אלה נכנס אחד מאחיו של ל אל המטבח; ל הבחין בכך, "התעצבן", וכתב האישום מתאר כי בערב אותו יום אמר לש כי היא "לא מכבדת אותו ואת רצונותיו והיא צריכה 'לחטוף' על כך".

12. עוד עלה מהאישום הרביעי, כי ביום 22.5.2019 שהתה ש ביחד עם ל ובני משפחתו האבלים ליד הבית; כתב האישום מספר כי בנסיבות אלה נכנסה המתלוננת לחדר השירותים בבית, וכאשר יצאה ושבה אל קרבת הבית, ל שאל אותה היכן אחיו; ש השיבה לו שאין היא יודעת. לאחר מכן, נכנס ל לבית והבחין שאחיו שהה שם בעת שש היתה במקום. כתב האישום מספר כי ל "חזר אל המתלוננת כשהוא כועס עליה".

בערב אותו היום הכה ל את ש במכות אגרוף בכתפה השמאלית וגרם לה לשטפי דם "תוך שאמר לה כי היא שהתה עם אחיו בדירה עת אסר עליה לעשות כן".

במסגרת אישום זה הורשע ל בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש-בן זוג.

13. אל שיאה הגיעה מסכת הטרור ביום 26.5.2019, כמתואר באישום הראשון.

ש סידרה את מקרר הבית והשליכה לפח האשפה פירות וירקות רקובים. כתב האישום מספר כי בנסיבות אלה, ל "כעס" על ש והורה לה להוציא את הפירות והירקות שזרקה, ולמיינם מחדש; ש עשתה כן.

בהמשך אותו היום, נסעו ל וש לערוך קניות בסופרמרקט. ל שאל את ש "מה היא עשתה" בראיון העבודה שנערך לה יום קודם לכן, עת נכנס המנהל לחדר; ש השיבה לו כי היא לחצה את ידו של המנהל "למשך כשניה וחצי". בנסיבות אלה, ל איים על ש בכך שאמר לה "שיש לה הזדמנות לברוח, והוא ממליץ לה לא לחזור הביתה, ואף אמר לאמו כי הוא ממליץ לש לא לחזור הביתה".

ברם, בהמשך, ובניגוד להמלצתו שלו - הורה ל לש להיכנס לרכב. בדרכה לרכב, צעק ל על ש "שהיא בוגדת בו, ונוגעת בגברים אחרים למרות שאסר עליה לעשות כן". לאחר שנכנסו ל וס לרכב, הוא הכה אותה במכת אגרוף ביד שמאל שלה, וסטר לה בפניה; ל גם איים על ש בכך שכשיגיעו בחזרה הביתה הוא "ישבור לה את הצורה", וכי היא "מתעסקת עם האדם הלא נכון", "לא מכבדת" אותו, ו - "פוגעת" בו.

14. כעבור חצי שעה, בבית, אמר ל לש שהוא "לא רוצה אותה יותר" והורה לה לאסוף את חפציה ולעזוב את הבית; ש השיבה לו שאין לה צורך בחפציה, והוא יכול "לזרוק אותם ושיהיה לו בהצלחה".

בתגובה, הורה ל לש לסגור את דלת החדר ולאסוף את חפציה בשקיות; ש עשתה כן, "תוך שהנאשם מורה לאמו מ להסתכל על המתלוננת", ואז נכנס ל לחדר בו היתה ש, צעק עליה, קילל אותה, הכה אותה בראשה, משך את שער, בעט בה, הכה אותה באמצעות נעל בישבנה וברגלה, וזרק לעבר פניה את השקיות שהכילו את בגדיה; השקיות נקרעו והבגדים התפזרו על רצפת החדר.

15. ל לא הרפה מש: הוא נטל שקית אשפה, עטף את ראשה של ש בשקית מלמעלה, סגר את השקית והידק אותה על פניה, כשהיא שכובה מקופלת על המיטה; ל שכב מעל ש, חנק אותה, ושאל אותה "מדוע נגעה במנהל בעבודה".

מפאת השקית שהיתה כרוכה על ראשה - לא הצליחה ש להשיב לשאלתו של ל, וזה "התעצבן שהמתלוננת לא עונה לו", הכה אותה בראשה ואיים עליה ש - "יהרוג אותה היום כי לא מגיע לה לחיות וכי ומי שפוגע ב'נ' ל' לא מגיע לו לחיות".

מ, אמו של ל, ביקשה מל לחדול ממעשיו, והוא איים עליה בכך שאמר לה "שתיזהר ממנו וכי יהרוג אותה". לאחר מכן, הסיר ל את השקית מראשה של ש, והכה בראשה עם ידיו.

ל לא הפסיק: הוא נטל תיק העשוי מעור שהיה שייך לש, הצליף בגבה באמצעות רצועת התיק, ובמקביל צעק עליה, קילל אותה, ואיים עליה בכך שאמר לה ש - "יהרוג אותה ויגרום לה לסבל על כך שפגעה בו ולחצה את ידו של המנהל בעבודה".

16. לאחר כל הדברים האלה, הורה ל לש "לסדר את החדר ולנקות את כל הבית לרבות לכבס כביסה ולנקות את השירותים והאמבטיה".

גם כשש מילאה את הוראתו - לא טוב היה הדבר בעיני ל: הוא אמר לה שהיא "איטית מידי", סטר לה, בעט בה, והצליף בה, שוב, באמצעות רצועת התיק; בעת מעשיו אלה אמר ל לש - "האם היא מבינה כמה היא 'חולת נפש', והאם היא מבינה למה כל הנשים ברחו וכי הוא יכול להיות 'נאצי' כשהוא רוצה ויכול להיות טוב".

17. הסיט לא פסק כאן: ל הורה לש לרחוץ אותו, להכין לו ארוחת ערב ולנשק את כפות רגליו.

כתב האישום מתאר כי כאשר ש התכופפה על מנת לנשק את רגליו, כמצוותו של ל, הוא בעט בפניה וגרם לחתך בשפתה התחתונה.

18. כתב האישום מספר כי באותן הנסיבות ל הורה לש לבצע בו מין אוראלי, ובמקביל הכה בה בראשה, דרש ממנה "לעשות את זה טוב" ואמר לה שהיא "השפחה שלו" ו"הזונה שלו" ו"הוא המלך"; בהמשך, ל הורה לש "לנקות אותו ולהלביש אותו".

19. כתב האישום מספר כי לאחר מכן ציווה ל על ש ללבוש מכנסי-טייץ, שמלה ארוכה וכיסוי ראש; לאחר שש התלבשה בהתאם לדרישתו, עטה עליה ל את "החלוק של הסופר" ואמר לה: "תראי איך את נראית, יא מכוורת, יא כלבה". ל הוסיף ואמר לש שהיא צריכה להיראות "מכוורת" ולשם כך יש "לגלח את ראשה משערות".

ל נכנס איפוא אל חדר הרחצה בבית, נטל משם מכונת תספורת, הדליק אותה והתקרב לעברה של ש; ש בכתה, התחננה של יחדל ממעשיו, ונמלטה לעברה של מ "על מנת שזו תעזור לה"; מ אמרה לל שיעזוב את ש, ובתגובה אמר ל לש שהיא "מטרידה את אמו, אישה מבוגרת, ומפריעה לה".

בהמשך, נמלטה ש "לכיוון הדלת על מנת לברוח מהבית", ול ניגש לעברה, תפס אותה בשערות ראשה ובידיה, בעט בה וגרר אותה בחזרה אל החדר.

20. ל עדיין לא התרצה; הוא נטל סכין מהמטבח, התקרב לעבר ש ואמר לה שהוא מתכוון להוריד את הקעקוע מידיה באמצעות הסכין; מ צעקה לעברו של ל שיעזוב את ש; ש ברח לחדרה של מ, ולצעק לעברה של ש ש"תעוף משם".

21. זה לא נגמר.

ל הורה לש "לעמוד על ארבע", הביא "קערת מים של כלב", ודרש ממנה "לשתות מהקערה כמו כלבה ולהזיז את ישבנה באומרו לה: 'ראית את המנהל שלך - תכשכשי בזנב'". במקביל, בעודה שותה ככלב מן הקערה, איים ל על ש באמצעות אותה "חגורת התיק", הנזכרת לעיל.

לאחר שש ביצעה את הוראותיו של ל, הוא הצליף בישבנה באמצעות "רצועת התיק" ואמר לה שהיא "מתרגשת מהמנהל שלה". ש בכתה והשיבה לו "כי לא כך הדבר".

כתב האישום מספר כי בנסיבות אלה, מ "קמה לסגור את דלת חדרה, על מנת שלא לראות את מעשי הנאשם", וביקשה ממנו שיניח לש ללכת; ל הורה לאימו שלא לסגור את הדלת "על מנת שתראה את מעשיו במתלוננת, לקח לה את מכשיר הטלפון הנייד שלה ואת הטלפון של הבית ואיים עליה בפגיעה בה שלא כדין שלא תתקשר למשטרה אחרת 'ייתן גם בה' ".

22. ועדיין, לא נחה דעתו של ל.

לאחר שש סיימה לנקות את הבית ואחזה בסמרטוט רצפה בידה "סימן לה הנאשם באמצעות ידו להגיע אליו, ואמר לה כי אטמה את ליבו, פגעה בו, קרעה את הגבול הדק בין אהבה לשנאה וכי היא אשמה בכך שהביאה אותה למקום הזה והחזירה אותו אחורה לאחר טיפול שעבר וכי היא נמצאת בביתו מתוך רחמים וכאשר תמצא מקום אחר היא תעזוב את הבית, ואסר עליה להתקרב אליו כיוון שהוא שונא אותה. בנוסף אמר הנאשם למתלוננת 'תמותי כבר, את צריכה למות' ".

23. חלפה עוד כחצי שעה ואז - "סימן הנאשם למתלוננת באמצעות אצבעותיו לגשת אליו, והמתלוננת עשתה כן". אז ביקש ל מש להגיש לו אוכל, והיא עשתה כן. לאחר מכן, הורה ל לש להאכיל אותו, ולאחר שהיא החלה להאכילו, "התעצבן", קילל אותה, וסטר לה בפניה.

ל הוכיח את ש, במילים אלה: "מותר לגעת בגבר אחר?" וסטר לה פעם נוספת; ש בכתה, והשיבה בשלילה; ל אמר לה: "למה עשית את זה?" והכה בה בסטירות ובמכות אגרוף בראשה ואמר לה "עופי מכאן" כי הוא "לא רוצה לראותה". ש עזבה את החדר בו שהה הנאשם והלכה לסלון.

ל לא נרגע. הוא הגיע אל הסלון, תפס את ש בשערות ראשה, והכה בראשה.

על פי כתב האישום "המתלוננת התחננה בבכי לנאשם כי יחדול ממעשיו, אולם הנאשם לא שעה לתחינותיה, והמשיך להכותה בראשה, למשוך בשערות ראשה, דחף את ראשה לעבר כריות הספה, נטל חגורה שלו שהיתה מונחת בסלון, והצליף ברגליה ובישבנה של המתלוננת באמצעות החגורה, תוך שהיא יושבת מקופלת בגופה והתחננה כי יחדול ממעשיו".

כתב האישום מתאר כי "הנאשם הלך וחזר לחדר ולסלון ארבע פעמים כאשר בכל פעם הכה שוב במתלוננת עד אשר הורה לה לסגור את המזגן והטלוויזיה בסלון ולעלות לישון".

24. זה לא נגמר. על פי כתב האישום, באותן הנסיבות, שכב ל במיטה בחדר והורה לש לעמוד על רגל אחת ולהצדיע לו; בהמשך, הורה לה להחליף בין הרגליים, "הסתובב ואמר לה כי אינה משוחררת, והמתלוננת נותרה לעמוד על רגל אחת תוך שהיא מצדיעה לנאשם".

לאחר כשעה וחצי (!) "התחננה המתלוננת בפני הנאשם שירשה לה לשכב במיטה, והנאשם אמר לה שיש לו חשק 'להחטיף' לה עוד".

שוב, אמר ועשה: ל הכה בש מכת אגרוף, אמר לה: "איזה כיף לראות אותך סובלת", וקילל אותה עד שנרדמה.

25. כתב האישום ממשיך ומספר כי למחרת היום, ביום 27.5.2019, בשעה 06:50 בבוקר הסיע ל את ש לעבודתה, ואיים עליה בכך שאם הוא יתקשר אליה פעם אחת והיא "לא תהיה זמינה" זה יהיה "הסוף שלה", שכן הוא "יקרע אותה".

ואכן, "המתלוננת חייגה לטלפון של הנאשם על מנת שיהיה עמה על הקו בזמן עבודתה לוודא שאינה עושה 'טעויות', ובסביבות השעה 08:45, שאל אותה אם היא הזמינה משטרה לדירה. המתלוננת השיבה בשלילה והנאשם ניתק את השיחה".

בגין מעשיו במסגרת אישום זה הורשע ל בתקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג (ריבוי עבירות) ובאימים (ריבוי עבירות).

26. על פי האמור באישום השלישי, באותו היום, 27.5.2019, בשעה 08:30 הגיעו כוחות משטרה לבית וביקשו מל לפתוח את הדלת; ל סירב, והבהיר שאין בכוונתו לפתוח את הדלת ללא צו שיפוטי.

בהמשך, בשעה 09:06 שלח ל הודעה כתובה לטלפון הנייד של אמו, וכתב לה - "הזמנת משטרה, אה(?)"; מ השיבה לו: "כן, תפתח את הדלת"; ל ענה: "למה בבקשה. אל תהרסי לי תחיים. אושר. הבטחת לי"; מ השיבה: "אתה אשם", ל ענה: "אמא בבקשה. לא. אל תעשי לי את זה"; מ ענתה: "די מספיק", והשיבה לו: "יצאתי מהבית".

בנסיבות אלה, התקשר ל אל הטלפון הנייד של ש, ובשיחתם אמר לה: "תקשיבי לי טוב את מגיעה לפה את לא אומרת מילה תיזהרי".

ש מילאה שוב את הוראתו של ל, הגיעה לבית, ותוך כדי כך שוחחה בטלפון הנייד שלה עם ל, שאמר לה - "ש אל תאמיני להם תיזהרי את לא אומרת שום דבר".

בהמשך, נוכח סירובו של ל לפתוח את דלת הבית, פרצו כוחות כיבוי והצלה את דלת הבית, ול הובא לתחנת המשטרה.

כתב האישום מספר כי כאשר נכנס ל אל תחנת המשטרה, צעק לעברה של ש את הדברים הבאים: "ש אני אוהב אותך, ש אני מגיל 13 תופרים לי תיקים אל תאמיני להם". בנוסף, בזמן שהיה בתא המעצר, צעק ל לעברה של ש: "ש אל

תאמיני להם, ש אני אוהב אותך את אשתי, ש הם שקרנים תיזהרי מהם, המשטרה גורמים לצער אין אמונה במשטרה."

במסגרת אישום זה הורשע ל בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובעבירה של שיבוש מהלכי משפט.

27. עד כאן האירועים שנפרשו לאורך כחצי שנה, ואשר ניתן היה למקמם על ציר הזמן. להלן יפורטו אישומים נוספים, שאירעו בין לבין, לאורך אותה התקופה, אך לא ניתן להצביע על מועד ספציפי בעניינם. למותר לציין, שעל פני הדברים אין באי-בהירות כרונוולוגית זה כדי לשנות, לטוב או לרע, כהוא זה.

28. על פי האישום העשירי, במהלך תקופת הקשר הזוגי, איים ל על ש בכך שאחז בעורפה בחוזקה "והורה לה לספר על עצמה נתונים לא נכונים, בין היתר כי פגעה בעצמה, ניסתה להתאבד, שהיא חולה נפש הנזקקת לטיפול פסיכיאטרי וכי הנאשם מטפל בה באופן מיטבי, תוך שהוא מקליט אותה..."

עבירת האיומים המתוארת לכאורה לעיל נמחקה מהוראות החיקוק בגדרי האישום דנא, כך על פי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, אולם העובדות - בהן הודה הנאשם - נותרו עלי כתב האישום.

29. האישום האחד-עשר מספר כי במועד כלשהו במהלך תקופת הקשר הזוגי, ל "כעס על המתלוננת", והורה לה לעמוד על מרצפת בודדת, על רגל אחת, ללא תזוזה; כאשר זזה ש - תקף אותה בסטירות ובמכות אגרופ.

בגין אישום זה הורשע ל בעבירה של תקיפה סתם- בן זוג.

30. על פי האישום השנים-עשר, במהלך תקופת הקשר הזוגי, הורה ל לש להתלבש לעבודתה בלבוש "צנוע", לשיטתו, ולחבוש כיסוי ראש; עוד הורה לה להתחבר לשיחת וידאו עימו בטלפון הנייד שלה במשך כל יום עבודתה "על מנת לוודא שאינה משוחחת ומסתכלת על גברים".

כתב האישום מספר כי ל נהג לשאול את ש, בסיומו של כל יום עבודה, "איך היה בעבודה?", ו - "האם גברים 'התחילו' עמה?". ש נהגה להשיב לל בשלילה. על פי כתב האישום, ל היה "מתעצבן", והוא נהג לצעוק על ש כי "פלרטטה" בעבודה עם גברים והיא זקוקה ל"חינוך"; ל הכה את ש בגופה ובראשה בסטירות ומכות אגרופ, הכה אותה באמצעות חגורת עור ובאמצעות אבזם החגורה, וגרם לה לשטפי דם על רגליה וידיה.

כתב האישום מתאר כי באותן הנסיבות, נהג ל לאיים על ש בפגיעה בה בכך "שייתן לה ללכת לעבודה עם סימני חבלה על גופה".

עוד מפרט כתב האישום כי בחלק מהמקרים, ל הכה את ש בהיותה הרה (ממנו); לאחר שש איבדה את העובר והופסק

הריונה, ל האשים את ש בכך שההיריון פסק מחמת היותה "טמאה וחטאה במחשבות על גברים אחרים".

במסגרת אישום זה הורשע ל בתקיפה הגורמת חבלה של ממש-בן זוג (ריבוי עבירות) ובעבירת איומים.

31. האישום השלושה-עשר מספר כי במהלך תקופת הקשר הזוגי תקף ל את אמו, בחדרה בבית, בכך שהכה בגופה באמצעות ידיו.

בנסיבות אלה, יצא בנו של ל (בן חמש וחצי) מאחד החדרים בבית, וקרא לו; ל הלך לעברה של ש, שהיתה במטבח הבית, אחז בה בשערות ראשה, משך אותן ואמר לה: "תשמרי על הילד מה נסגר איתך את רוצה שהוא יראה את זה?".

כתב האישום מתאר גם כי מ ניסתה "להגן על המתלוננת מפני תקיפת הנאשם אותה, אז תקף הנאשם את אמו... והכה בה באמצעות ידיו".

בגין מעשיו במסגרת אישום זה הורשע ל בעבירה של תקיפה סתם.

32. על פי הסדר הטיעון, הודה ל בעובדות כתב האישום המתוקן, כמפורט לעיל, והורשע בהתאם; בין הצדדים לא התגבשה הסכמה לענין העונש.

ראיות לעונש

33. מטעם התביעה העידה בבית המשפט המתלוננת, ש. ש סיפרה בעדותה על הקשר הזוגי שהיה לה עם ל, תיארה במילותיה חלק מעובדות כתב האישום, ושיתפה את בית המשפט בתחושותיה הקשות, ובנזקים הנפשיים והפיזיים שנגרמו לה כתוצאה ממעשיו של הנאשם; ש אמרה, בין היתר, כך:

"...בהתחלה הכל היה מושלם, בחור כלבבי, הוא ידע להתנהג כמו שצריך לאישה, ידע לדבר, יודע לפנק, כל מה שצריך בשביל לחזור. ואז ביום בהיר הוא הראה שהוא לא כזה. הוא עשה רושם מאוד מאוד מחושב. הצליח למדר אותי מכל מי שהכרתי ובעצם להשתלט עליי בכל מובן אפשרי ואז זה היה זה כמו סרט אימה כל יום מחדש...

... במשך חצי שנה חייתי בסוג של בית כלא, שלא הצלחתי לברוח, ובאיזה שלב שזה יום יומי ומתחזק מפעם לפעם אתה משותק ומפחד יותר ויותר, אתה פוחד לנשום, אתה פוחד לחיות, וזה משהו שלא מתרגלים אליו לא משנה כמה זמן. אחרי זה כשבאתי ואמא שלו שתהיה בריאה והשם ישמור אותה, הצילה אותי והזמינה משטרה, בשיא זה היה מצב שהוא ניסה לחנוק אותי, כשבאתי לתחנת משטרה, עדיין פחדתי ממנו כי ידעתי שהוא ימצא אותי ויעשה לי משהו וזה יהיה יותר גרוע ממה שהיה, ואני לא יודעת למה הוא מסוגל... הביאו אותו לשם משעה שמונה בבוקר ועד הערב המשיך לצרוח

שהשוטרים שקרנים ולא להאמין להם, וכל שטיפת המוח עדיין לשמוע את הקול שלו זה לא תרם עד שהצליחו להרגיע אותי ואמרו שהוא כבר סגור ולא יצליח להגיע אליי ואז הצלחתי לנשום. עכשיו צריך להתחיל לחיות מחדש..."

ובהמשך:

"תשעים אחוז מהזמן היו לי סימנים כחולים על הגוף, כל פעם במקום אחר על הגוף, ואם היה לי בפנים הייתי צריכה להתאפר עם הרבה חומר כדי להסתיר את זה כדי שלא יהיו שאלות בעבודה וכו'. בשיא ועם מה שהגענו עד היום, זה חבלות ביד, בכמה צבעים, כחול, סגול אדום, המון סימנים של הצלפות על הגב, בעיניים גם סימנים כחולים, ברגל, גם ביד השנייה, שמי שראה את זה ראה אחר כך מהמשפחה שלי לא האמין, לא האמין שאפשר להגיע לדרגה כזאת של אכזריות, ולקח לזה המון זמן לעבור, ז"א בקיץ לא יכולתי ללכת עם חולצות קצרות.

...

...כדי לחזור ולחיות חיים נורמליים הייתי צריכה לעבור טיפול דרך עו"ס דרך המדינה דרך הרווחה וגם דרך מאמנת אישית וזה דבר לא קל, ורק בזכותה הצלחתי ליצור מערכת יחסים חדשה (וחבר שלי כאן באולם) ולצאת לדרך חדשה ולהאמין באנשים ועדיין אחרי כל התקופה הזאת ואחרי הטיפולים שעדיין ממשיכים יש סיטואציות שמחזירות אותי אחורה ואני משתתקת..."

34. עוד הגישה התביעה פסקי דין קודמים שניתנו בעניינו של הנאשם, ל: ת"פ (פ"ת) 37964-03-18 מדינת ישראל נ' לוי (ניתן ביום 27.10.2019) (להלן: התיק הקודם), ת"פ (ת"א) 26525-06-11 מדינת ישראל נ' לוי (ניתן ביום 20.9.2016), ת"פ (פ"ת) 9361-12-10 מדינת ישראל נ' לוי (ניתן ביום 13.12.2011) (להלן: התיק משנת 2011).

35. ההגנה מצידה הגישה את המוצגים הבאים:

□ נע/1: מסמך רפואי מיום 12.2.2020 מאת קופת חולים כללית, חתום על ידי ד"ר ליאור אדלר, בעניין בנו הקטין של הנאשם. ד"ר אדלר כתב, בין היתר, כי הקטין חווה מצוקה רגשית על רקע מאסרו של אביו.

□ נע/2: אסופת מסמכים:

• מכתב מיום 3.6.2019 מאת בית נועם, ממוען אל יחזקאל רזיאל, ראש צוות אלמ"ב בתחנת משטרת מסובים, חתום על ידי גילה נחושטן, מנהלת בית נועם; בין היתר, נכתב כך:

"... נ החל טיפול במסגרת המסלול המשולב בבית נועם בתאריך 29.7.18 מסלול זה הינו אינטנסיבי, השהייה בו היא 24/7 כולל לינה ושילוב בתכנית הטיפול במהלך כל היום. ב 10.10.18 עבר נ למסלול מרכז היום אותו סיים בתאריך 7.3.19 לאחר פגישה סיכום והמשך טיפול שהתקיימה עם ק.המבחן. במסלול מרכז היום נ היה בתכנית הטיפול בין

השעות 0800 עד 15.30 ולאחריה שהה בחלופה המגבה שאושרה על ידי בית המשפט. עם סיום מסלול מרכז היום - ב 15.4.19 החל נ לקחת חלק בקבוצת הבוגרים שנפגשת אחת לשבוע למשך שעותיים. מטרת הקבוצה לחזק ולשמר את הנרכש בטיפול לסייע בשלב המעבר וקהילה עד להשתלבותו בטיפול המשך בקהילה הן קבוצתי והן פרטני".

• מכתב מיום 11.3.2019 מאת אבי גזית, עו"ס פרטני בבית נועם, ממוען לכל המעוניין. על פי האמור במכתב, ל נקלט בבית נועם "למסלול המשולב - 29.7.18 וסיים ב- 9.10.18. המשיך למסלול מרכז היום ב- 10.10.18 ואמור היה לסיימו ב- 11.4.19. נ הגיש בקשה לצוות בית נועם לקיצור תקופת הטיפול. נ עבר תהליך משמעותי במהלך תקופת טיפולו ב'בית נועם' ובהתאם לך אושרה לו בקשתו והוא סיים ב- 7.3.19. נ השתתף בכל פעילויות הבית, טיפול פרטני וטיפולים קבוצתיים ומילא חובותיו".

• מכתב הממוען אל ל מאת "אבי" מיום 5.3.2019 ובו איחולי הצלחה לנאשם.

• הזמנה אל "כנס בוגרים" מאת "בית נועם" ליום 6.12.2018 (ההזמנה היא כללית, ולא יועדה לנמען כלשהו).

□ נע/3: מכתב מיום 1.4.2020 מאת משה לוי, קצין אסירים בבית מעצר תל אביב, ממוען אל סניגורו של הנאשם, עו"ד עטיה. על פי המכתב "האסיר השתלב במהלך מאסרו הנוכחי בשתי קבוצות טיפוליות ראשוניות. קבוצה אחת למשך 5 מפגשים בנושא הכנה לטיפול וקבוצה נוספת למשך 7 מפגשים בנושא הכנה לטיפול בתחום האלימות".

טיעוני הצדדים לעונש

36. הקטגורית, עו"ד עדי חביב, טענה כי העבירות נשוא כתב האישום מגלמות אירוע אחד, וביקשה לקבוע מתחם ענישה כולל בהתאם לכך; לשיטתה, מתחם העונש ההולם במקרה דנא נע בין 5 שנות מאסר, ועד 7 שנות מאסר.

התביעה ביקשה מבית המשפט למקם את הנאשם בחלקו "העליון ביותר" של מתחם העונש ההולם, ולהשית עליו שבע שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי מרתיע, פיצוי למתלוננת וקנס כספי.

התובעת עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של ל, שהם זכותה של המתלוננת לשלוות נפש, זכותה על גופה, וזכותו של כל אדם לכבוד בסיסי; לשיטתה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא "גבוהה בצורה משמעותית", במיוחד נוכח העובדה שחלק מן המעשים בוצעו לעיני אמו של הנאשם.

ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טענה המאשימה כי "מדובר במסכת התעללות של ממש שנושקת ממש לתיקים שאנו רואים בבית המשפט המחוזי", וכן - "לא מדובר רק באלימות פיזית או מילולית, מדובר בהתעללות ושליטה בקורבן. הדרך היחידה לתאר את הנאשם זה סממנים של סדיזם של ממש. הנאשם הפך את המתלוננת לשפחה שלו והעביר אותה מסכת גיהנום, מלווה בהשפלות והתנהגות שהדעת אינה יכולה לתת".

עוד ציינה התובעת, כי יש ליתן משקל לכך שבעת ביצוע העבירות נשוא כתב האישום, היה ל בעיצומו של הליך טיפולי, ושהה בתנאים מגבילים.

ביחס למיקומו של ל בתוך מתחם העונש ההולם, הפנתה התביעה את בית המשפט לעברו הפלילי, הכולל 10 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, וכן לפסקי הדין הקודמים שניתנו בעניינו.

התובעת הוסיפה כי הגם שעניינו של ל מתאים להפעלתו של סעיף 40 לחוק העונשין, היא לא ביקשה זאת, רק נוכח הודאתו של הנאשם באשמתו.

התביעה הגישה פסיקה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית.

37. בא כוחו של ל, הסנגור עו"ד מור עטיה, הצטרף לעמדת התביעה לפיה כלל העבירות נשוא כתב האישום מגלמות אירוע אחד, וביקש אף הוא לקבוע מתחם ענישה אחד, כולל.

הסניגור טען כי מתחם העונש ההולם במקרה דנא נע בין 15 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר, וביקש למקם את הנאשם "מתחת למחצית" המתחם.

לשיטת ההגנה, בהתייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ולנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו של ל, והיה עלול להיגרם, הרי שלמתלוננת נגרמו חבלות "ברף הנמוך ביותר, שטפי דם... קשה לחשוב על חבלה פחותה מזו, שפשופים ושטפי דם".

ההגנה טענה בנוסף, כי יש לתת משקל בקביעת מתחם העונש ההולם גם "לקשר הזוגי הקצר, 5 חודשים בלבד ולתקופת הביצוע הקצרה על פני חודשיים".

הסניגור הגיש פסיקה על מנת לתמוך בעתירתו העונשית, וביקש להקיש ממנה אל הנסיבות כאן; בין היתר עמד עו"ד עטיה על פוטנציאל הנזק שאינו גבוה באופן יחסי, לשיטתו, לקיחת אחריות על ידי הנאשם, ועוד.

לסוגיית מיקומו של ל בתוך מתחם העונש ההולם, טענה ההגנה כי יש לתת משקל לנזק שנגרם לנאשם עצמו: "הנזק שנגרם לו שממש הושטו עליו 15 חודשים והוא כבר נענש בתיק אחר על חשבון התיק הנוכחי. התיק ההוא היה מסתיים בשל"צ ועצם פתיחת התיק הנוכחי הביאה ל 15 חודשים בתיק האחר. זה עולה מתוך גזר הדין".

הסניגור הוסיף כי מאסרו של הנאשם יפגע בבנו הקטין בן השש (כיום) והגיש, כאמור, מסמך רפואי בעניינו.

עוד עמד הסנגור המלומד על הודאתו של ל ולקחת האחריות מצידו, שהביאו לחיסכון שמיעת עדותן של המתלוננות, חיסכון בזמן שיפוטי, וטען כי יש בהן כדי ללמד על חרטתו הכנה של מרשו.

עו"ד עטיה סבר עוד, כי העובדה של לקח חלק ב"הליך שיקומי מצוין" יש לה משמעות לעניין מיקומו בתוך מתחם העונש ההולם; לשיטת הסנגור, ל עשה מאמצים לחזור למוטב, ו"אין להשוות בין מי שמראש הרים ידיים ולא הלך בהליך לעומת מי שניסה להטיב דרכיו ולא צלח".

עו"ד עטיה הוסיף בעניין זה, כי "אני חושב שזה שופך אור שמשווים את המועדים בכתב האישום למועדים שעולים מהמסמכים שהגשתי, זה שופך אור על מתי היתה נקודת השבר הזו, בדיוק עברנו ממסגרת אחת לאחרת אני חושב ששם היתה טמונה הבעיה". הסניגור הוסיף כי הנאשם חוזר ומנסה לטפל בעצמו גם היום.

38. כך ל, במילתו האחרונה לבית המשפט:

"קודם כל היה לי קשה להגיד בעל פה ורשמתי את זה. כתבתי מכתב מהלב.

(קורא מכתב).

אני לוקח אחריות מלאה על מעשי ומביע חרטה כנה. התקופה מאז מעצרי לפני כ 11 וחצי חודשים קדם לה תיק נוסף של אלימות כלפי בת זוג בביהמ"ש פתח תקווה ובמהלכו לאחר תקופת מעצר של חודשיים שוחררתי לטיפול בבית נועם. זה ארך כ 9 חודשים וסיימתי עם המלצה להסתפק בעונש של שלצ.

המלצה זו נגנזה בגלל מעצרי כאן וריציתי 15 חודשי מאסר שאני מרצה עתה.

כבוד השופט, אינני מנסה לחמוק מאחריות. אני מכיר בחומרת מעשי ולא מן השפה על החוץ. הטיפול בבית נועם היה רק תחילתו של תהליך. במהלך החודשים האחרונים השלמתי השתתפות בשתי קבוצות בטיפול באלימות בבית המעצר באבו כביר, בעזרת עו"ס וזה תהליך שאני מקווה שיתאפשר לי להמשיך בבית נועם. ברור לי שהודאה מלאה באשמה זה הדבר הנכון לעשות, קבלת אחריות למעשי היא הכרה בסבל הקורבנות, של אמי ושל ש שהיתה בת זוגתי ובהם פגעתי ללא ספק. אני מעונין לחסוך לאמי את מתן עדות נגד הבן בתקווה שיום אחד תסלח לי.

ניהול משפט היה פוגע בש שכן היו עולים עניינים במשפחתה...

מאוד כואב לי להיזכר במה שספרה לי וכואב את כאבה ומאחל לה את כל הטוב שבעולם. אני מוצא את עצמי עם התמודדות והפגיעה של א' בני בן ה 6. למרות מאמצי (קשה לי), עד למעצרי היה בני במשמורת משותפת ביני לבין גרושתי, יחסי איתו קרובים מאוד. אני עושה כמיטב יכולתי לחזק ולשמר את היחסים האלו. מקפיד לדבר איתו מדי יום ולשמור על קשר עם הגננת וגורמי הטיפול שלו. מיום מעצרי 11 וחצי חודשים איני רואה את א' והלב נקרע. רק מי שיש

לו ילדים יכול להבין את כאבי. למרות מאמציי אין ספק כי מעצרי פוגע בא' מאוד. בחודשים האחרונים מראה סימנים של חרדה בהעדרי, התקפי זעם, חוסר ריכוז וירידה בהישגים.

אני רוצה לשתף בשיחה שהיתה לי עם א'. הוא אומר לי אבא, כשעושים משהו לא טוב שאסור מקבלים עונש. אבל שאני מצטער ומבקש סליחה סולחים לי. אז הוא אומר לי אבא תבקש סליחה ותהיה ילד טוב וישחררו אותך ותבוא מהר. תעשה מה שאמרתי לך אבא. ילד בן 6.

נוסף לזה אני מוצא את עצמי בהתמודדות כלכלית קשה. אני לא משלם מזונות 11 וחצי חודשים, שזה 2000 שח לחודש, ואצטרך להשלים את החוב.

אמי ללא בית משלה, אנו חיים בשכירות וכל ההוצאות עליה והחובות גדלים. אני בן זקונים מ5 אחים ואחיות, משפחה לא מאוחדת. אבי נפטר בדיוק לפני שנה מדום לב ז"ל. אני כל חיי תומך כלכלית באמי, האחים שלי כל אחד במשפחה שלו ולא תומכים באמי ולא מזמינים אותה לחגים ושבתות. כאשר אני מצלצל כמה פעמים ביום לשאול אם היא נחה ומרגישה טוב, היא אומרת שאין לה כוח לבשל והיא אוכלת סנדוויץ ושרק אני הייתי דואג לה.

ברור לי מה עשיתי, אני מקבל אחריות מלאה ומוכן לשאת בעונש. אבקש להתחשב בנסיבות שתארתי, ותשקול לבחור במידת הרחמים למעני ולמען בני.

אני רוצה לפנות לאמי ולש ולבקש את סליחתם מעומק לבי. אני בוחר לא לאלימות וכן לשינוי".

מתחם העונש ההולם

39. הצדדים הסכימו כי כל העבירות בהן הורשע ל, מהראשונה ועד האחרונה, מגלמות "אירוע אחד", כמשמעותו בדין, ועל כן ביקשו כי ייקבע מתחם עונשי, אחד, כולל.

40. בהתאם ל"מבחן הקשר ההדוק" שנקבע במסגרת ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29.10.2014), הרי שקשר הדוק בין עבירות המהוות "אירוע אחד" יימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית, אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה.

41. ואכן, במקרה דנא, מעשיו של ל היו חלק ממסכת עבריינית אחת, ברצף של זמנים וקשר הדוק ביניהם; אשר על כן, גם נוכח הסכמתם הנכוחה של הצדדים, וגם נוכח המסקנה דלעיל, ייקבע מתחם ענישה כולל לכלל העבירות נשוא כתב האישום.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

42. מעשיו של ל כלפי בת זוגו ואמו פגעו בבטחון האישי, ובשמירה על שלמות גופן ונפשן, מי יותר (ש) ומי פחות (האם האומללה); נ נהג בש כבחפץ השייך לו, ולא כאל בן אדם, ולפרקים התנהג אליה כשפחה.

נ הטיל חיתתו על ש, לבל תעז לסטות מ"דרך הישר", ולו לשניה אחת, פן יבולע לה, תוך שהוא משתלט על רצונה החופשי, על התנהגותה; הוא לא רק פגע, איין למעשה, את רצונה החופשי של ש, אלא אף חילל את כבודה ואת פרטיותה, כאשר השתמש בטלפון הנייד שלה (לאחר שכמובן חיטט ומחק אנשי קשר "בלתי רצויים" ממנו) כבמעין עין-מפקחת: פעם אחת אגב ביצע תרגיל התחזות אכזרי, לבחינת נאמנותה של ש, ופעם אחרת כבמעין משדר אונליין, לבל תהיך ש לגעת (ולו ללחוץ יד) או להעיף מבט בפלוני.

43. על החומרה הייחודית של עבירות אלימות ואיומים בתוך המשפחה עמד בית המשפט העליון לא אחת. אפנה, לדוגמא, לקביעותיו בע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני (ניתן ביום 26.1.2012) (להלן: עניין פלוני) שם קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה נגד קולת גזר הדין שניתן בעניינו של המשיב, וקבע, בין היתר, כך:

"... על חומרת עבירות שכאלה בנסיבות זוגיות - משפחתיות, עמדנו בעבר:

'מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. (...) יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם הגדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג...; (...) לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה". (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 11.10.2007)).

...אין צורך להרחיב על ההשלכות הנפשיות מרחיקות הלכת של מעשי אלימות במשפחה, אשר במקרים רבים ממשיכות להשפיע על חייה של הקורבן לאורך זמן. כך, במקרה בו תקף אדם את זוגתו מספר פעמים, נקבע כי 'האלימות והאכזריות שנלוו למעשיו של המערער, הגם שלא גרמו לפגיעות קשות בגופה של המתלוננת, הצדיקו מלכתחילה התייחסות עונשית חמורה...'. (ראו ע"פ 7085/07 מדינת ישראל נ' פלוני (טרם פורסם, 5.5.2008) ההדגשה הוספה). פצעים נפשיים נוטים להגליד באיטיות, בניגוד לעיתים - לפצעים גופניים, ויש שאינם מגלידים לעולם. הנזק הנפשי, אם כן, עשוי להיות חמור ועוצמתי ואין כל מקום להקל בעונשו של מי שבמעשיו גרם אך (או בעיקר) לנזק כזה.

...יתרה מכך, גזירת עונשו של נאשם בעבירות מן הסוג הנדון, חייבת להיעשות תוך הכרה בעוול שנגרם לקורבן, ובהתמודדות הפיזית והנפשית שנכפתה עליה בעקבותיו... 'עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שריו התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף' (ראו דבריי בע"פ 792/10 מדינת ישראל

נ' פלוני (טרם פורסם, 14.2.2011)..."

ובהמשך:

"...כידוע, המחוקק בחר להחמיר את העונשים בגין עבירות המבוצעות במסגרת התא המשפחתי ... להחמרה זו יש לתת משקל, ולשם כך לא די ברטוריקה שאינה מגובה בתוצאה אופרטיבית (ראו פירסט ואגמון-גונן, בעמוד 580). במקרים מן הסוג הנדון לפנינו, על בית המשפט להציב נורמה ברורה וחד משמעית, שלפיה אדם הנוטל לעצמו את החירות לנקוט בדרכי אלימות כלפי אשתו ישלם על מעשיו בשלילת חירותו (ראו ע"פ 4732/10 מדינת ישראל נ' פלוני (טרם פורסם, 2.1.2012))."

44. על מעלליו של ל כלפי אימו, בגינם הורשע בין היתר בעבירה של תקיפת זקן, ראו למשל את קביעת בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 2163/05 אלייב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 12.12.2005), העוסקת בחשיבות שמירת זכויותיהם של החלשים בחברה, ובכלל זה, קשישים:

"...חברה שבה תחושת הביטחון האישי של בניה ובנותיה, ובמיוחד החלשים שבהם, כגון קשישים, מעורערת - זקוקה לשיקום ולחיזוק, כדי שתחושה ראויה תשוב על כנה. זו תפיסת החוק והסדר, law and order, שתושבי המדינה מצפים לה ומייחלים כי רשויות הממשל יתנו לה מענה ופתרונות. בית המשפט הוא אחת הכתובות ההכרחיות לציפיה זו. אין בידו ארנק של תקציבים לחיזוק הביטחון האישי, אך יש בידו חרב שבמקרים המתאימים עליו להניפה, היא חרב הענישה. הענישה הספציפית היא כמובן אינדיבידואלית, בכל מקרה לגופו ולנסיבותיו..."

45. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה יוצא דופן וחריג זה היא בעוצמה גבוהה; ל העביר את ש מסכת התעללות אכזרית, פיזית ונפשית, כאחד.

מכתב האישום עלה, בין היתר, כי ל חנק את ש על ידי כך שכרך שקית אשפה על ראשה, הידק אותה, שכב מעליה, והכה אותה בראשה (תוך איומים ש"יהרוג אותה היום").

בנוסף, ל היכה את ש פעמים רבות במכות אגרוף בגופה ובראשה, סטר לה דרך קבע, הכה בגופה ובפניה, הצליף בה באמצעות רצועת תיק, אבזם חגורה, ובאמצעות נעל, בעט בה, משך בשערות ראשה וגרר אותה תוך אחיזה בה, הכריחה "לכשכש בזנב" לאחר שהורה לה לכרוע על ארבע, ככלב, ועוד ועוד (ראו לעיל).

כתוצאה מהאלימות שהפעיל ל נגד ש, נגרמו לה שטפי דם בחלקי גופה השונים, ובכלל זה בראשה, בעיניה, בידיה וברגליה; עוד נגרמו לה שריטות מדממות בפניה.

46. ל איים על ש פעמים רבות, בין היתר ש"יהרוג אותה", הוא המליץ לה "לא לחזור הביתה", התריע כי "ישבור לה

את הצורה", הבהיר לה שהיא "מתעסקת עם האדם הלא נכון", שזה יהיה "הסוף שלה" והוא "יקרע אותה". ל גם איים על ש שלא תספר על מעלליו לאחות בבית החולים ולמשטרה ואמר לה "אל תעשי טעויות", ו - "את לא אומרת מילה, תיזהרי".

47. ש חוותה לא "רק" אלימות פיזית ואיומים; מעובדות כתב האישום עלה, כמפורט בהרחבה לעיל, כי ל התעלל בה נפשית ורגשית על ידי השפלתה, והטלת טרור עליה; כך, רק לדוגמא, אילץ אותה לעמוד זמן ממושך (כשעה וחצי) על רגל אחת ולהצדיע לו ואמר לה "איזה כיף לראות אותך סובלת", אילץ אותה להיות מחוברת ב"שיחת וודאו" עמו לצורך מעקב אחריה, דרש ממנה לבצע בו מין אוראלי תוך שהוא הלם בראשה, דרש ממנה לנשק את כפות רגליו ובעט בפניה כשעשתה כן, אמר לה שהוא מתכוון להסיר את הקעקוע שלה באמצעות סכין שנטל מהמטבח, רדף אחריה עם מכונת תספורת על מנת לגלח את שערות ראשה, אילץ אותה להכין "רשימה" של גברים עמם קיימה יחסי מין, אמר לה שהיא "מכוערת", "חולת נפש", "זבל", ועוד.

48. ניתנת האמת להיאמר: כתב אישום זה הוא חריג. אלימות נגד נשים אינה תופעה חדשה, או חריגה, למרבה הצער, ובית משפט זה כבר ראה כתב אישום אחד או שניים, במהלך השנים. למעשה, מאות כתבי אישום, אם לא למעלה מכך, עברו תחת עיניי; רבים מהם כללו אלימות חמורה יותר, פציעות קשות יותר, קנאה יוקדת ואובססיבית יותר, איומים חמורים יותר.

אבל, כתב אישום זה, של נ ל, בולט מעל כולם, "עוקף" אחרים, רבים ורעים, על נקלה.

אסביר, הגם שספק אם יש צורך: יש גברים אלימים יותר מנ ל, קנאים יותר ממנו, מאיימים יותר, וגם כאלה שנהגו בהוריהם בדרך מחפירה יותר. אולם, התנהגות סדיסטית, ממש כך, כפי שנהג ל בש - לא ראיתי.

מה שעברה ש האומללה ביום 26.5.19 הוא קשה מנשוא; נ ל תקף אותה אין-ספור פעמים, שוב ושוב, קרא לה בשמות גנאי נוראיים, חנק אותה, אילץ אותה לנקותו, לבצע בו מין אוראלי (תוך שהוא הולם בראשה), להאכילו, לנשק את כפות רגליו (תוך שהוא בועט בפניה), לנקות את הבית, לעמוד על רגל אחת ולהצדיע לו עת הוא שרוע במיטה. כל אלה, רק בין יתר מעלליו באותה יממה.

במהלך קריאת האישום המתאר את אותו היום הנורא, חש הקורא כצופה בסרט אימה: קורא מקטע, ומייחל כי ההתעללות תפסיק; קורא עוד פרק של אלימות, וצועק בתוכו "די!"; עוד תיאור, והקורא מתחנן ממש - "תפסיק כבר!"; ועוד אחד - וזעקה נמלטת מהחזה "תניח לה, עזוב אותה", וחוזר חלילה, וחוזר חלילה, ושוב, ושוב, ללא הפסק, ללא רחם.

איזה בן אנוש מתנהג כך כלפי אשה, כלפי אדם אחר, ועוד בנוכחות אמו?

49. כאמור, האלימות והאיומים מצידו של ל הופנו גם כלפי אמו הזקנה (כהגדרת גילה בדין, כשהיא בת 71), והוא הכה אותה בחוזקה מספר פעמים באמצעות כיסא וגרם לה לחבלות, הכה אותה בידי, ואיים עליה כי "יהרוג אותה"

ושלא תעז להתקשר למשטרה, פן יפגע בה.

50. העובדות דלעיל אינן מותירות ספק: ל רמס את בטחונה ושלוות נפשה של ש בעוצמה גבוהה מאוד, תוך שלילת חירותה, הלכה למעשה. הוא הדין גם ביחס לאופן בה נהג באמו: הוא גם הכה אותה, גם איים עליה, ובאופן שפל אף הכריח אותה, לפחות באותו יום נורא, להיות עדה למעשים (או חלקם) שביצע בש.

מדיניות הענישה הנהוגה

51. קיים טווח ענישה רחב בכל הנוגע לעבירות אלימות במשפחה, ומן הסתם, כל מקרה מוכרע ונגזר לגופו. עם זאת, עולה מפסקי הדין העוסקים בעבירות אלה כי בתי המשפט בדרך כלל נוטים לאמץ ענישה מחמירה, הכוללת מאסר לריצוי בפועל. נזכיר גם, שביחס לעבירה של תקיפת זקן, קובע הדין שעל בית המשפט להשית עונש מאסר שלא כולו על תנאי, אלא מטעמים מיוחדים (עוד בעניין זה, בהמשך). לא קל, לשון המעטה, למצוא פסיקה "מתאימה", או דומה, לפרשה זו.

52. הצדדים התייחסו בטיעוניהם לעונש לת"פ (ת"א) 14322-12-18 מדינת ישראל נ' ואזנה (ניתן ביום 21.7.2019). במקרה שם, הורשע הנאשם, בין היתר, בכך שזרק לבנה בעוצמה רבה מטווח קצר לעבר מי שהיתה חברתה של בת זוגו; החברה הצליחה לתפוס מחסה ולהתחמק מפגיעת הלבנה (בגין עובדות אלה הורשע הנאשם בביצוע עבירה של ניסיון חבלה חמורה).

הנאשם הורשע גם, בין היתר, בכך שעיקם את אצבעה של בת זוגו, המתלוננת, גרם לה לסימן כחול, סטר לה, וירק בפניה, בנוכחות אביו.

במקרה אחר, הפיל הנאשם את המתלוננת אל הרצפה, לקח בקבוק וודקה העשוי זכוכית והיכה באמצעותו בגבה של המתלוננת, אחז בשערות ראשה והטיח אותו מספר פעמים בקיר ובמיטה; לאחר מכן, בנוכחות אביו, ירק הנאשם בפניה של המתלוננת, ושפך את הוודקה מן הבקבוק על פניה.

בהמשך אותו היום, נעל הנאשם את המתלוננת ובתו התינוקת בדירתם למשך כארבע שעות, וכשחזר אחז בשערות ראשה של בת זוגו, והטיח אותו בקיר, בעט בה, הפיל אותה ארצה ואמר לה "תעופי מפה."

במקרה נוסף, הורשע הנאשם בכך שבזמן שבת זוגו המתלוננת היתה בחדר לידה טרם לידת בתם, הכה הנאשם בפניה של חמותו וגרם לה ל"פנס" בעינה.

עוד הורשע הנאשם, במסגרת אישום אחר, בכך שדחף את בת זוגו בעת שהיתה בחודש החמישי להריונה, וכתוצאה מכך נגרמו לה שריטה ושטפי דם ברגלה.

בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם ביחס לכלל העבירות שעבר הנאשם נע בין 24 חודשי מאסר ועד 48 חודשי מאסר בפועל, וקבע את עונשו של הנאשם ל-30 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים (הנאשם היה כבן 23). בית המשפט קבע כי מאסר על תנאי שעמד לחובת הנאשם, יופעל במצטבר כך שסך הכל היה על הנאשם לרצות עונש של 35 חודשי מאסר בפועל.

53. ערעורו של הנאשם אל בית המשפט המחוזי נגד חומרת גזר הדין התקבל, בהסכמת הצדדים, באופן שנקבע כי המאסר על תנאי יופעל בחופף למאסר בפועל שהוטל, כך שעונשו הועמד על סך של 30 חודשי מאסר בפועל.

54. עוד הפנו הצדדים את בית המשפט לפסק דין נוסף, שאינו אלא התיק הקודם של נ ל, שם הורשע רק בשלושה אישומים, כדלקמן:

באישום הראשון, מתואר, בין היתר, כי ניצת ויכוח בין הנאשם למתלוננת, שהיתה בת זוגו, על כך שהיא לא ענתה לו כשהתקשר אליה כ-12 פעמים, בשעה שניקתה אבק באמצעות שואב אבק ולא שמעה את הטלפון הנייד שלה מצלצל. בהמשך לכך, ל שלח מסרון לטלפון הנייד של המתלוננת, שם כתב: "אני לא בא לקחת אותך, את לא נוסעת עם אף אחד הביתה, את חוזרת או ברגל או באוטובוס".

ל הגיע למקום עבודתה של המתלוננת "והחל לגדף את המתלוננת והשניים פנו לעבר הרכב של הנאשם אשר חנה בחניון. בשלב זה, בשעה שהגיעו לרכב, הטיח הנאשם במתלוננת כי היא בוגדת בו, תוך שהוא צועק עליה, מגדף אותה ויורק לעברה. בעשותו כן, הוציא הנאשם מתוך הרכב מברג אדום, הניחו בתא הדלת הקדמית הצמודה למושב הנהג ואמר למתלוננת: 'היום את מתה'. המתלוננת אמרה לנאשם בתגובה כי יש במקום מצלמות.

מיד ובסמוך ירק הנאשם בפניה של המתלוננת ואמר לה שתיכנס לרכב ולא הוא ישחט אותה. המתלוננת נכנסה לרכב והנאשם נטל את הטלפון הסלולארי של המתלוננת מידיה, בדק שלא מופעלת בו הקלטה והחל בנסיעה. הנאשם החל בנסיעה עד אשר עצר את הרכב בצד הדרך, באזור חשוק, הוציא את המברג ואמר למתלוננת: 'זהו, עכשיו אני שוחט אותך פה על כל מה שעשית לי היום', זאת בעוד המתלוננת צורחת לעברו: 'קח אותי הביתה, אלוהים אלוהים מספיק די'.

נוכחותם של שניים אחרים שזהותם אינה ידועה, ואשר שמעו את זעקות המתלוננת גרמו לנאשם לנסוע לכיוון בו יש מוסכים, שם הורה למתלוננת לחזור ולומר את 'החוקים' שלו, היינו שעליה לענות לשיחות כל אימת שהוא מתקשר אליה".

באישום השני תואר כי "...לאחר שקיבלה המתלוננת את אישור הנאשם, המתינה היא בדירתה לידיד אשר עבד יחד עמה כדי שיאסוף אותה לשיבה מטעם העבודה. הידיד אסף את המתלוננת ובעוד הם נוסעים ברכבו, התקשר הנאשם מספר פעמים ותיחקר אותה לעניין הימשכות הנסיעה. בנסיבות אלה, אמרה המתלוננת לנאשם כי היא מעוניינת להפסיק את הקשר ביניהם. בתגובה לכך אמר הנאשם למתלוננת, בין היתר: '... אני אראה לכם מה זה היום. היום את מתה את

יודעת שאני לא רואה בעיניים...!

משניתקה המתלוננת את השיחה, התקשר הנאשם למתלוננת שוב ואמר לה: 'אני אוריד לך את הלשון, אני אשורף לך את הלשון' וכן: 'לכל התחלת יום יש סוף יום שיהיה יום טוב ואת תשלמי ביוקר היום'.

שוב ניתקה המתלוננת את השיחה, ואז התקשר אליה ואמר לה: 'אני לא אשאר לך חייב מבטיח מילה שלי את תשלמי מחיר מאוד כבד אני מבטיח לך... ליד הבן שלך את תחטפי מכות בגלל הפה שלך'. הנאשם הוסיף והתקשר למתלוננת מהטלפון הנייד שלו וכן ממספרים חסומים ללא הפסקה, והמתלוננת לא ענתה לשיחות."

האישום השלישי סיפר כי ל חנק את המתלוננת בכך שאחז בצווארה באמצעות ידו והכניסה אל תוך חדר האמבטיה. בנסיבות אלה, אמר הנאשם למתלוננת: "שקט אני פה שוחט אותך שאף אחד לא ישמע".

55. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם לכלל האישומים נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל, השית על ל עונש של 12 חודשי מאסר והפעיל במצטבר מאסר מותנה שעמד לחובתו, כך שבסך הכל היה על ל לרצות 15 חודשי מאסר בפועל.

56. התביעה הגישה, בין היתר, את פסקי הדין הבאים: רע"פ 5434/17 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29.11.2017): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור מאת המבקש נגד פסק הדין של בית המשפט המחוזי בעניינו, בגדרו נדחה ערעורו על פסק הדין שניתן בעניינו בבית משפט השלום.

על פי העובדות בהן הורשע המבקש, בין היתר, הוא נכנס לחדר בו שכבה במיטתה בת זוגו המתלוננת, שהיתה בחודש התשיעי להריונה, יחד עם בנה בן השנתיים; המבקש משך את המתלוננת מקרסול רגלה כדי שתקום לסדר ולנקות את ביתם. לאחר שהמתלוננת קמה מהמיטה, קילל אותה המבקש, צעק עליה, ואיים עליה באומרו, בין השאר: "את הולכת לסבול עד שתירקי דם", "רק המוות יפריד בינינו" ועוד. בהמשך, המתלוננת ניסתה להתיישב אולם המבקש משך את הכיסא מתחתיה, ולא איפשר לה לשבת. המתלוננת ביקשה לנוח, והמבקש אמר לה שהיא חייבת לנקות ורק לאחר מכן תוכל לשכב.

המבקש הורשע גם בכך שאיים על המתלוננת, בין היתר בכך שאמר לה "אני אבזה אותך ואשפיל אותך ואת תראי איזה חיים יהיו לך בגלל שלא הקשבת למה שבעלך אומר" ו - "... את תראי מרורים ותקיא דם עד שאני אראה תעודה של לימודים ותתחילי לעבוד". לאחר מכן, המבקש משך בתנוך אוזנה של המתלוננת בחוזקה והסיר את כיסוי ראשה מעליה.

במקרה אחר, הורשע המבקש בין היתר בכך שדחף את המתלוננת אל מחוץ לחדר, ואיים עליה כי "אם תכנס ירביץ לך חזק יותר".

בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

במסגרת גזר הדין, קבע בית המשפט כך: "... איני גוזר את דינו של הנאשם, ככל שהוא נוגע ליחסו של הנאשם למתלוננת, אך קשה לתלוש את המעשים בהם הורשע מן הרקע שהובא בפניי. הרקע הוא תחושת הפחד וההשפלה שהיו מנת חלקה של המתלוננת, וזהו רקע רלוונטי ביותר בעת שדנים את עונשו".

בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש נגד פסק דינו של בית משפט השלום, וכאמור, בית המשפט העליון דחה את בקשתו לערער נגד החלטה זו; בית המשפט העליון קבע כי הבקשה אינה עומדת בגדרי התנאים לערעור ב"גלגול שלישי", אולם התייחס גם לטענותיו של המבקש נגד גזר הדין בעניינו.

בית המשפט העליון דחה את טענותיו של המבקש נגד קביעת בית משפט השלום בהביאו בגדר שיקוליו את תחושת הפחד וההשפלה שהיו מנת חלקה של המתלוננת כתוצאה מהתנהלותו של המבקש. בית המשפט העליון קבע בעניין זה כך:

"ניכר, כי בית משפט השלום התייחס לתחושותיה של המתלוננת בזירות רבה, תוך שהוא עורך הבחנה בין מעשי המבקש, המגבשים ביצוע עבירה פלילית, לבין הרקע למעשיו. ביטוי לכך שיש להתחשב באווירת הפחד, האימה וההשפלה שהשליט המבקש בבית, דבר שנתן את אותותיו במתלוננת, ניתן למצוא בסעיף 40ט(10) לחוק העונשין, שעניינו 'האכזריות, האלימות וההתעללות של הנאשם בנפגע העבירה או ניצולו'. בנוסף, יש להפנות לסעיף 40יב לחוק העונשין, המאפשר לבית המשפט לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה, לשם קביעת מתחם העונש ההולם, כמו גם נסיבות נוספות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לשם גזירת העונש המתאים לנאשם. סבורני, אם כן, כי רשאי היה בית משפט השלום לשקול שיקולים מעין אלה, הן במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם והן בעת קביעת העונש".

בית המשפט העליון קבע, בנוסף, כי העונש שהושת על המבקש הינו ראוי ומאוזן, ואין בסיס להתערב בו.

57. ת"פ (ת"א) 29762-04-19 מדינת ישראל נ' GAVRA (ניתן ביום 29.10.2019): הנאשם הורשע בין היתר בכך שתקף את בת זוגו המתלוננת באגרופ לפניה ובעיטות לבטנה, כאשר היא שכבה על המיטה מדממת בפניה; לאחר מכן, גרר אותה תוך שתפס בשערותיה ובידיה ודרש ממנה להתקלח. הנאשם המשיך לתקוף את המתלוננת בבעיטות ומכות, כשהוא אוחז את המתלוננת עם ידו בצווארה ומכה אותה בסטירות. עקב התקיפה נפלה המתלוננת על הרצפה והנאשם דרך עליה... וגרר אותה. הנאשם איים על המתלוננת בכך שאמר לה "אני אפגע בך".

בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 21 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם עונש של 10 חודשי מאסר בהתאם לנסיבותיו האישיות.

58. ההגנה הגישה גם היא פסיקה מטעמה, והרי עיקרה: רע"פ 3116/15 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 6.5.2015): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור מאת המבקש לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בגדרו התקבל (חלקית) ערעורו נגד גזר הדין שניתן בעניינו בבית משפט השלום.

הנאשם הורשע, בין היתר, בכך שמשך בשיערה של המתלוננת וסטר בפניה, הכה בה באגרופיו בגופה, פניה וידיה, עיקם את ידה, חבט את ראשה ברצפה ואמר לה "אני אחנך אותך". "המתלוננת נשכה את הנאשם כדי להיחלץ, אך הנאשם המשיך להכותה ולמשוך בשיערה. לבסוף ברחו המתלוננת לחדרה, והנאשם תפס בזוג מספרים וכיוון אותם למתלוננת דרך איום בדרישה שתפסיק לבכות ולצרוח. הנאשם גרם כך למתלוננת שבירת שן, נפיחות בעצם הלחי השמאלית, תלישת שיער ושריטות בצווארה באמצעות המספרים שאחז".

בגין אישום זה קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם נע בין עשרה חודשי מאסר בפועל, ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

במסגרת אישום נוסף, הורשע הנאשם בין היתר בכך שהשליך לעבר המתלוננת כלים ובהם שיירי אוכל. המתלוננת בכתה והנאשם איים עליה שיכה אותה אם לא תחדל לבכות. עוד נקבע כי הנאשם הכה באגרופו את המתלוננת בפניה וגרם לשבירת עדשה בעינה, לדימום זעיר בעין ולדלקת בעינה, תפס אותה בשיערה והכה אותה שוב באגרופ בעינה. לאחר מספר דקות, כשהלכה לשטוף פנים, התעלפה המתלוננת.

הנאשם הורשע גם בכך שסטר למתלוננת ומשך בשיערה עד שנפלה ארצה. באירוע נוסף, משך הנאשם בשיערה של המתלוננת והשליך לעברה קומקום מים רותחים, שלא פגע בה.

בגין אירועים אלה קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ועד 18 חודשי מאסר, כעונש עיקרי.

באישום אחר, הנאשם הורשע באיומים באמצעות סכין על אחיה של המתלוננת, ובית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בקשר לאישום זה נע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

בסופו של יום, השית בית המשפט על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ועונשים נוספים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של המערער נגד גזר הדין, והטיל עליו 18 חודשי מאסר בפועל; בית המשפט המחוזי קבע כי מתחמי הענישה שנקבעו על ידי בית משפט השלום הם "ראויים ונכונים", והחליט לקבל את הערעור נוכח העובדה שהמערער החל בהליך טיפולי ושהיה לו מאסרו הראשון.

כאמור, בית המשפט העליון דחה את בקשת המבקש לערער נגד החלטת בית המשפט המחוזי שהטיל על המערער עונש של מאסר בפועל, ולא הורה על דחיית הדיון בעניינו לקבלת תסקיר נוסף; בית המשפט העליון קבע כי הבקשה לא עמדה באמות מידה המתאימות לערעור בגלגול שלישי, והוסיף, בין היתר, כי אינטרס השיקום מהווה שיקול אחד מבין

מכלול של שיקולים העומדים בפני בית המשפט בגזירת העונש.

59. רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 1.3.2020): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור מאת המבקש על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום.

המבקש הורשע בשלושה אישומים של עבירות אלימות נגד בת זוגו, המתלוננת. במסגרת האישום הראשון הורשע המבקש, בין היתר, בכך שדחף כיסא לכיוונה של המתלוננת וחבט בפניה בתנועת אגרופ. לאחר מכן, הצמיד המבקש סכין למותנה של המתלוננת ואמר לה: "זהו! זה הסוף שלך, אני ארצח אותך היום. זה היום האחרון שלך". על פי האישום השני הכה המבקש במתלוננת באמצעות מכת אגרופ בידה וגרם לה לשטף דם. באישום השלישי תואר כי המבקש בעט ברגלה של המתלוננת מספר פעמים וגרם לשטפי דם ברגלה.

בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש של מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, ובסופו של יום השית עליו עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים.

בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש נגד גזר הדין (יוער כי המבקש אובחן בסמוך לדיון בערעור כחולה בדמנציה). בית המשפט העליון דחה את בקשת המבקש לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, נוכח אי עמידה בתנאי הסף לבקשה זו; בית המשפט קבע בנוסף כי לא מתקיימת בעניינו של המבקש סטייה ניכרת ממדיניות הענישה המקובלת.

60. ת"פ (ת"א) 1861-07-11 מדינת ישראל נ' ד' ח' (ניתן ביום 15.10.2013): הנאשם הורשע בשני אישומים של תקיפת בת זוגו; על פי האישום הראשון, "הנאשם דרש מאשתו שתעזוב את ישראל ותחזור למולדתה גיאורגיה, וכשסירבה - איים עליה ש'יגמור את חייה בישראל עם בָּתָה ויהרוג אותה'".

"הנאשם חבט בראשה של המתלוננת באגרטל, וכשנפלה ארצה, בעט בה, הכה בה באגרופיו וגרר אותה ברגליה לחדר השינה, שם המשיך להכותה כשהיא שרועה על הארץ. אז נטל הנאשם סכין וחתך חתכים בידה של הנפגעת, כשהוא מאיים עליה באמרו 'אם אני הורג אותך אף אחד לא עושה לי כלום, כשאני שותה אני חולה'".

האירוע הסתיים רק כשהנפגעת הצליחה לברוח מהדירה ולהזעיק משטרה.

לנפגעת נגרמו חבלות רבות: חתכים במצח, חתכים בכף יד שמאל, שטפי דם ודימומים באזורי גוף שונים, שריטות וסימני שפשוף כתוצאה מגרירתה על הרצפה."

הנאשם הורשע באישום נוסף במסגרתו הכה את בת זוגו.

בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שמונה חודשי מאסר בפועל ועד שלושים חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם עונש של 14 חודשי מאסר בפועל בהתאם לנסיבותיו האישיות.

61. בת"פ (מחוזי חיפה) 25891-02-15 מדינת ישראל נ' דמרי (ניתן ביום 20.6.2016) הנאשם הורשע על פי הודאתו במעשי אלימות רבים שהביאו לפגיעה קשה מאוד בבת זוגו, ובאיומים נגדה. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 חודשי מאסר ועד 36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי השית על נאשם עונש של 24 חודשי מאסר, בהתאם לנסיבותיו של הנאשם שם.

בית המשפט העליון הקל בעונשו של הנאשם (הופחתו 4 חודשי מאסר), בהסכמה, נוכח ההליך השיקומי בעניינו (ראו ע"פ 5383/16 דמרי נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 9.1.2017).

62. בע"פ 669/12 עמיאל נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 19.04.2012) נדחה ערעורו של המערער נגד גזר הדין שניתן בעניינו על ידי בית המשפט המחוזי. המערער הורשע בכך שבמשך כל תקופת נישואיהם של מערער ובת זוגו, נהג כלפיה באלימות, ואיומים. בין היתר, כשהיתה בהריון תקף אותה גם בבטנה, קילל אותה, הילך עליה אימים, הצר את צעדיה והרבה להשפילה. בהיותם בחדר הלידה אף צעק לעברה "הלוואי שתמותי" ואיים עליה לבל תפנה למשטרה פן יגרום לה סבל וישלח חברים שלו להכותה. בשלב מסוים נאלצה המתלוננת לברוח למקלט לנשים מוכות.

בית המשפט המחוזי השית על המערער, בין היתר, עונש של 24 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט העליון - נדחה.

63. ביחס לעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, הרי שעל פי החוק אדם שהורשע בעבירה זו יוטל עליו עונש מאסר, שלא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים שיירשמו, כולו על-תנאי.

מדיניות הענישה בעבירה זו גם היא, מן הסתם, כוללת מאסר לריצוי בפועל. ראו למשל את ת"פ (קריות) 730-03-17 מדינת ישראל נ' ויסמן (ניתן ביום 29.5.2017): הנאשם הורשע בכך שאיים על אביו הקשיש בכך שאמר לו: "אם אתה תלך למשטרה אתה תישאר אצלי נכה, אני אהרוג אותך". באותו מעמד, תקף הנאשם את האב בכך שאחז בגרונו והכה בו שלושה אגרופים באזור החזה; כתוצאה מכך נגרמו לו רגישות במימוש, המטומות קלות וסימני חבלה".

בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר, ועד 30 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, בהתאם לנסיבותיו האישיות.

64. לא יכולה להיות מחלוקת כי כל פסקי הדין שהובאו לעיל לצורך בחינת מדיניות הענישה הנהוגה, ללא יוצא מן הכלל, עסקו בפרשות חמורות פחות מעניינו של הנאשם כאן.

כתב האישום דנא אווז בלא פחות מתריסר אישומים, המגלמים מסכת התעללות שלא עלתה, ולו בקירוב, לאף אחד מפסקי הדין שאוזכרו לעיל, לא מבחינת כמות המעשים הרבה, תדירותם הגבוהה, ואף לא מבחינת - אין מילה אחרת לתאר זאת - אכזריותם.

כמו כן, כתב האישום דנא משלב בין עבירות אלימות חמורות נגד בת זוג, לצד עבירה של תקיפת זקן, שהיא עבירה חמורה כשלעצמה (כמפורט לעיל), וזאת לצד עבירה של שיבוש מהלכי משפט.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה: ד"ר ג'קיל-ל ומיסטר נ-הייד

65. ביחס לנזק שנגרם וצפוי היה להיגרם מביצוע העבירות על ידי הנאשם, הרי שלא יכול להיות חולק על כך שמעבר לנזק הפיזי שנגרם לש שעניינו בפציעות, בחבורות ושטפי הדם - שיינתן לו כמובן משקל לחומרא, נגרם לה, בהכרח, גם נזק נפשי.

66. בית המשפט העליון קבע את הברור מאליו, בעניין פלוני (לעיל), כי "פצעים נפשיים נוטים להגליד באיטיות, בניגוד לעיתים - לפצעים גופניים, ויש שאינם מגלידים לעולם. הנזק הנפשי, אם כן, עשוי להיות חמור ועוצמתי".

67. ומן הכלל אל הפרט: ש סיפרה, בעדותה בבית המשפט בשלב הטיעון לעונש, כי התקשתה מאוד להתאושש ממעשיו של הנאשם כלפיה, והיא נזקקה לסיוע של גורמים מקצועיים על מנת להשתקם ולהמשיך בחייה. ש סיפרה שגם לאחר כל הטיפולים שעברה, ואף שהיא נמצאת היום בזוגיות חדשה, יש עדיין "סיטואציות שמחזירות אותי אחורה ואני משתתקת...".

68. ברי, איפוא, כי לש נגרם גם נזק שאינו רק פיזי, וברור שהיו למעשיו הפליליים והאכזריים של ל השלכות על נפשה.

69. הדין מחייב גם בחינתו של הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה ממעשיו של ל.

כאן בא לידי ביטוי, בעיקר (אך לא רק), האישום הראשון, במסגרתו חנק ל את ש באמצעות שקית ניילון תוך שהוא שוכב מעליה והולם בראשה. אמו של ל התערבה והפצירה בו לחדול ממעשיו. לולא היה ל מסיר את השקית מראשה של ש "בזמן", הרי שבהחלט ייתכן כי עלול היה להיגרם לה נזק חמור, אולי מוחי ואולי אחר, בלתי הפיך.

70. נסיבה נוספת הרלוונטית לענייננו, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, מתייחסת לאכזריות, לאלימות ולהתעללות של הנאשם בנפגע העבירה.

ל לא רק פגע "סתם" בש; הוא התעלל בה, ונהג בה באכזריות של ממש.

71. לא ניתן להתעלם מנסיבה נוספת המשליכה על הגמול ההולם לל.

בעת ביצוע חלק מן העבירות המפורטות בכתב האישום, היה ל מצוי תחת "תנאים מגבילים" בתיק פלילי אחר, שנסוב אף הוא על עבירות אלימות במשפחה, כלפי אומללה אחרת (התיק הקודם). יתרה מזאת: ל היה בעיצומו של הליך טיפולי "מוצלח" בבית נועם (מרכז לטיפול בגברים אלימים), ובעוד הוא קוצר שם שבחים על התקדמותו ועל שיקומו, הפליא מכותיו בש, הרחק מעיני המדריכים בבית נועם. ד"ר ג'קיל-ל ומיסטר נ-הייד.

אך בכך לא די: ל הוסיף חטא על פשע, לא רק בהוליכו שולל את אנשי בית נועם, שירות המבחן ובית המשפט, אלא שהוא הפליא מכותיו ואיומיו גם במי שנאותה לשמש לו כמפקחת לטובת שחרורו ממעצר, הלוא היא אמו הזקנה.

גם נסיבות אלה יילקחו בחשבון בעת קביעת מתחם העונש ההולם.

72. לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לריבוי עבירות של תקיפה חבלנית בבת זוג, שחלקן נעשה אגב סדיזם והשפלה נוראית, תריסר איומים (לרבות באמצעות סכין או מכונת גילוח להסרת שיער), תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, שיבוש הליכי משפט, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ועוד שתי תקיפות סתם (קרי - שלא הותירה חבלה גופנית) בבת זוגו ועוד תקיפה סתם של אחר, והכל בנסיבות המיוחדות שתוארו לעיל - עולה כדי 36 חודשי מאסר ועד 72 ירחים כאלה.

העונש המתאים לנאשם ל

73. כזכור, ההגנה טענה כי לנאשם נגרם נזק בתיק הקודם, בכך שבית המשפט השית עליו שם עונש מאסר חלף בחירה באפיק שיקומי, וזאת נוכח "פרוץ" התיק דנא.

טענה זו מזכירה לשומע את המעשיה הידועה אודות קוטל אביו שביקש את רחמי בית המשפט בזעקו "אהה, רחמים, יתום אנוכי!".

אבל מעבר לאסוציאציה האמורה, הרי שגם עובדתית, במישור המעשי, אין כל ממש בטענה זו. ודוק: עיון בגזר הדין בתיק הקודם מעלה כי בית המשפט דווקא הזהיר עצמו, במפורש, שלא להביא בחשבון את מעשיו של ל כאן, שהיו אז בגדר מב"ד (ממתין לביור דין) בלבד; כך בית המשפט בגזר דינו הקודם:

"למען הסר ספק, בגזרי את דינו של הנאשם איני מתחשב בתיק החדש שנפתח לו ובגיני הוא עצור. הנאשם טוען לחפותו

בתיק זה, ואת הדין בעניינו ייתן, אם ייתן, בהליך אשר עוסק בו. למרות האמור לעיל, איני יכול להתעלם מכך ששירות המבחן מצוין כי בעת הנוכחית אמו יולדתו של הנאשם מביעה חשש ממשי מפני הנאשם."

74. מאליו מובן שנוכח מעצרו של ל בתיק הנוכחי הופסק ההליך הטיפולי בתיק הקודם, ועל כן שירות המבחן לא בא שם בהמלצה טיפולית; היתכן אחרת? היכול ל לבוא בטענות למאן דהוא, זולת עצמו?

הנה כי כן, טענת ההגנה בדבר המחיר ששילם ל בגין מעצרו בתיק זה היא משוללת יסוד.

75. הסנגור המלומד, עו"ד עטיה, הרחיב בטיעונו אודות ההליך השיקומי שעבר ל, וטען כי הוא עשה מאמצים כנים להשתקם ולשוב למוטב. בא כוח הנאשם הפנה את בית המשפט למספר דוגמאות מן הפסיקה במסגרתן התחשבו בתי המשפט לקולא בהליך שיקומי שעבר הנאשם, אף אם המשיך לבצע עבירות במהלכו. הסניגור ביקש גם ללמוד היקש מעבירות שימוש בסמים, וטען כי גם אם אדם נגמל, ונפל שוב אל הסם - יש לאפשר לו, על פי הלכת בית המשפט העליון, להמשיך בהליכי הגמילה.

76. גם טענה זו - אין בה ממש. ההשוואה בין מי שמנסה בכל מאודו להיגמל מהתמכרות לסם, והוא "נופל" שוב לשימוש בו, עד לנסיון הגמילה הבא, לבין מי שאינו מסוגל "להיגמל" מלהכות ולהתאכזר לנשים, לרבות לאמו שלו - היא פשוט מופרכת. מה ענין שמיטה להר סיני?

77. אני דוחה איפוא את טיעוניה של ההגנה בענין זה, ובתוך כך גם דברים שאמר ל במילתו האחרונה, בדבר נסיונו הכן לעלות שוב על עגלת הטיפול והשיקום - יש להתייחס אליהם בערבון מוגבל.

ל חתם את מילתו האחרונה באמירה לפיה "אני בוחר לא לאלימות וכן לשינוי", ועוד קודם לכן קרא מן הכתב כי - "ברור לי שהודאה מלאה באשמה זה הדבר הנכון לעשות, קבלת אחריות למעשי היא הכרה בסבל הקורבנות, של אמי ושל ש שהיתה בת זוגתי ובהם פגעתי ללא ספק".

קשה ללכת שבי אחר מילים אלו.

לא זו בלבד, כאמור, של התעלל בש, ובאמו, תוך שהוא קוטף כאמור תארים ושבחים ב"בית נועם", עד שקיצרו שם את הליך השיקום שלו (!), אלא שמילים יפות אלה, כמודגם לעיל, שמעו כבר קודמיי, השופטים שגזרו את דינו בדין ביצוע אלימות נגד נשים, פעם אחר פעם, שוב ושוב.

העבירות הקשות, ריבויין, החזרתיות המאפיינת אותם (על כך יורחב עוד מעט), ההסלמה באכזריות לאורך השנים, וההתנהלות ה"כפולה" (סיפור "הצלחה" בבית נועם ובריון אלים בביתו פנימה) כאמור, כל אלה מובילים לתחושה כי לא בנקל ניתן לתת משקל כלשהו למילים היפות שאמר ל ב"מילה האחרונה".

ברוח דברים אלה, אף לא התרשמתי כל עיקר מטענת ההגנה לפיה ל לוקח חלק בהליך טיפולי במסגרת מעצרו הנוכחי בקבוצות טיפוליות ראשוניות. אם הליך שלם, ארוך ומוצלח (!) ב"בית נועם" הייעודי הניב את כתב האישום החרוג הזה, מה לי ומי לי עתה "טיפול ראשוני" בבית המעצר?!

78. עברו הפלילי של ל מהווה נסיבה ממשית לחומרה; בעברו עשרה (10) "תיקים" קודמים, ועל החשובים לעניינו אתעכב קמעה:

□ בשנת 2011 הורשע ל בעבירות תקיפה סתם, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, ובית המשפט גזר עליו עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, ומאסר על תנאי.

ל הורשע, במסגרת התיק שם, בשני כתבי אישום, בעבירות אלימות נגד מי שהיתה אז בת זוגו (ארוסתו) המתלוננת, אביה, אחיה וחברתה, וגם נגד אמו.

ל הורשע, בין היתר, בכך שתקף את אבי המתלוננת במכות אגרופים בפניו, וכך גם הכה את אחיה של המתלוננת ואת המתלוננת עצמה. לאבי המתלוננת נגרמו שריטות וסימנים אדומים בידו ואדמומיות במצחו. בהמשך לכך השמיע הנאשם איומים טלפוניים על אבי המתלוננת.

בכתב האישום נוסף הורשע ל "בכך שבתקופה הרלוונטית היה משוחרר בתנאי מעצר בית מלא בבית אמו ובפיקוחה במסגרת תנאי השחרור בתיק הקודם. באותו יום היה הנאשם בגילופין, צעק על אמו שתמזוג לו וודקה ולאחר שהשתכר החל לדבר במילים גסות לבת זוגו באותה תקופה, תקף אותה בכך שאחז בשערותיה, הכה אותה, אף גרם לה לדימום בפניה ולאחר מכן, הכה את אמו בסטירות ואגרופים.

הנאשם אף תקף אישה נוספת שהייתה במקום וניסתה לסייע לאם הנאשם בכך שנתן מכה בפניה. בהמשך לכך, נטל סכין מטבח ואמר לאמו "אני מסוגל לדקור אותך" לאחר מכן הוסיף כי הוא מסוגל לדקור את עצמו. בהמשך לכך הוסיף הנאשם לאיים על המתלוננת כי תחליף סדין במיטתו ואם לא תקבל מכות, סטר לה, ואיים עליה איומים נוספים."

□ בשנת 2016, בית המשפט השית על ל, בהסכמת התביעה, צו של"צ למשך 325 שעות בגין עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים ותקיפה סתם.

בין היתר, הורשע ל בכך שסתם את פיה של בת זוגו, סטר לה, וגרם לה לסימנים. ביחס לבת זוג נוספת, אחרת, הורשע ל בכך שהכה בפניה ושרט את צווארה.

בית המשפט התרשם אז, לאור תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו, כי ל עבר הליך שינוי מהותי ו"עלה על דרך המלך". גם התביעה החזיקה בדעה זו.

בשנת 2019 הורשע ל (בתיק הקודם), במסגרתו הושת עליו, כאמור, עונש של שנת מאסר לריצוי בפועל ועונשים נוספים.

79. ענינו הרואות: לאורך השנים, נהג ל באלימות משולחת רסן כלפי נשים, לא אחת ולא שתיים, אומללות שהיו בנות זוגו, וכלפי אמו, אשר ניסתה, מצידה, לסייע לו, ושימשה - מספר פעמים - כערבה ומפקחת עליו בתיקים אלה.

עוד עלה מעברו הפלילי, שייתכן שהנאשם ל ניסה, בשלב כלשהו, להתמיד בטיפול, ואף ניכר כי במקרה אחד (בשנת 2016) אכן שירות המבחן, התביעה וגם בית המשפט, סברו (וקיוו) שהפעם הוא אכן השתקם, ואולם, למרבה הצער - ל המשיך לבצע עבירות חמורות נגד אמו המבוגרת ונגד מי שהיו בנות זוגו.

80. האלימות הפורצת מעברו הפלילי של ל, כנחשול מתגבר, החל מגיל צעיר ממש ועד היום, חייבת לקבל ביטוי, סוף-סוף, באופן כזה שהאינטרס הפרטי של ל ייסוג, יתפוגג ממש, לראשונה, אל מול האינטרס הציבורי המחייב גמול הולם על מעשיו הנוראיים.

81. לא התעלמתי מטיעונה של ההגנה בדבר הנזק העלול להיגרם למשפחת הנאשם, והכוונה היא לבנו הקטין, א'. עוה"ד עטיה הפנה את בית המשפט בעניין זה למסמך הרפואי שהוגש בעניינו (נע/1).

אכן, נראה שהיעדרותו של אב גורמת לקטין, כמו לכל קטין שנלקח ממנו אביו אל בית הסוהר, למצוקה רגשית; ובמיוחד ביחס לבנו של ל, המתמודד עם קשיים אורגניים משמעותיים ממילא.

לא למותר להזכיר, כי ל אינו חף מ"אשמה" גם בפן זה. כתב האישום מספר (אישום מספר 13) כי ילדו הקטין של ל שהה בבית, זירת הפשע, בעת ביצוע העבירות ממש; ולא סתם שהה, אלא שבעת של הכה את אמו בחדרה, ומשך בשערות ראשה של ש, סח לה: "תשמרי על הילד מה נסגר איתך את רוצה שהוא יראה את זה?".

אדם שמתנהג כך כלפי סבתו של א', וכלפי אשה אחרת, והכל בנוכחות קרובה של הילד, תוך סיכון שייחשף לזוועה - מוטב יטול קורה מבין עיניו.

אבל, אפילו אתעלם מאישום מספר 13, לעיל, הרי געגועיו של א' לאביו הם אמיתיים בוודאי, וענין זה נוגע ללב (ללא שמץ של ציניות) - אולם הוא חייב להיסוג, בנסיבות המקרה דנא, ועם כל הצער שבדבר, אל מול האינטרס הציבורי עליו עמדתי לעיל.

82. לקולא - ל לקח אחריות על מעשיו, ביקש סליחה והביע חרטה (לכל הפחות - מילולית), ובכך חסך את עדותו

של המתלוננות, מנע מהן סבל נוסף, לצד החסכון בזמן שיפוטי רב.

ענין זה אינו זוטא, והוא גורם כבד משקל, עת מניח בית המשפט את שיקוליו על מאזני הענישה. לענין זה אין דינו של ל שונה מכל נאשם אחר, ועל כן אקל, משמעותית, בעונשו.

אפילו אם אניח כי ל הודה בעובדות כתב האישום רק מתוך רצון להקל בעונשו, הרי שעדיין, גם הדין, וגם המדיניות המשפטית הראויה - מחייבים הליכה לקראתו, בגזירת דינו. מטעם זה, איפוא, ל לא ייענש ברף הגבוה, העליון, של מתחם העונש, שם מקומו המתבקש בגדרי פרשה זו.

83. לכאורה איפוא, לא נמצאה, לבד מהודאתו של ל, נסיבה נוספת לקולא.

והנה, הגם שלא נטען הדבר על ידי ההגנה, מצאנו נסיבה נוספת, שיש בה כדי להבין כיצד ומדוע הגיע ל עד הלום.

עיון בפרוטוקולים שהוגשו על ידי התביעה, מתוך פסקי הדין הקודמים בעניינו של ל, מלמד כי זרעי הפורענות שגילה ל מנוער ועד היום מצויים בילדותו הקשה, קשה עד מאד.

ל גדל במשפחה בעייתית; בין היתר, כשהיה ילד, אביו התעלל בו, הכה אותו, ו"מעולם לא רצה בו" (ראו פרוטוקול מיום 13.11.2011 בעמ' 25 ש' 25 בתיק משנת 2011); בעקבות זאת, ל סבל מטראומה שהובילה אותו בצעירותו למשברים נפשיים עד כדי אשפוז פסיכיאטרי וניסיון אובדני (שם, ש' 26-29).

כאמור, ההגנה לא העלתה עניינים אלה בטיעוניה כאן לעונש (מן הסתם השליכה יהבה על עיון מעמיק של בית המשפט במוצגי התביעה), אולם בכל זאת לא ראיתי להתעלם מן המצוקה הנוראית שהיתה מנת חלקו של ל בילדותו. אינך צריך תואר בפסיכולוגיה של ילדים או בקרימינולוגיה, כדי לדעת אל נכון כי בוודאי יש קשר, בין ילדותו, ילדות בלתי נסבלת או נסלחת, לבין מעשיו היום.

ילדות קשה שנטועה כעשרים-שלושים שנה אחורה, וכאשר ברקע גליון פלילי עשיר ומסלים, אינה צריכה ואינה משחקת תפקיד של ממש, בעת גזירת עונשו של אדם. מטבע הדברים, ככל שגדל מספר כתבי האישום וההרשעות של פלוני, נוטים פחות ופחות להטות אוזן לסבלותיו כילד.

כלל זה נכון גם בעניינו של ל; ברם, בכל זאת ראיתי להתעכב על ילדותו של הנאשם, כאשר לנגד עיני בנו של הנאשם, א'. הדברים הם כואבים, אך פשוטים וברורים: אביו של ל היה בריון אלים, גם כלפי ל, והנה ל נכנס לנעליו, כלפי נשים שונות ונגד אמו.

אם רוצה ל שבנו א' לא יגדל להיות כמוהו, עבריון שהוא "גיבור" על נשים חלשות ועל ילדים, חלילה, כזה הנכנס ויוצא מבתי סוהר חדשות לבקרים, מוטב יירתם ויעשה שימוש נכון, אמיתי, הפעם - בלי "לעבוד על אף אחד", בכלים הטיפולים שיועמדו לרשותו במשך ריצוי עונשו בכלא.

84. טרם יבשה הדיו על הנחיית בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 8136/18 פלוני נ' מ"י (סעיף 14 לפסק; פורסם ביום 27.5.20), היפה לענייננו ככפפה ליד:

"למרבה הצער, לאחרונה רבו מקרי האלימות נגד נשים, בפרט בתוך מערכת היחסים הזוגית. תופעה חמורה זו יש להוקיע מכל וכל. הגינוי החברתי צריך למצוא ביטוי מעשי בענישה מחמירה ומרתיעה ביחס למי שהורשעו בעבירות מין ואלימות כלפי בנות זוגן. הדברים אף נכונים שבעתיים בנוגע לעבריינים שהורשעו בעבר בעבירות אלימות בתוך המשפחה, וחזרו לסורם".

אלך איפוא במסלול עליו הצביע בית המשפט העליון.

שומה על בית המשפט להגן על הציבור, במקרה זה - על ציבור הנשים בכלל, ועל אמו של ל בפרט, ולהרחיקו מן הקהילה לפרק זמן משמעותי. חובת בית המשפט לתת ביטוי לתחושת הסלידה לנוכח התנהלותו של ל בפרשה זו, ולכך שהוא רצידיביסט, ובהתאם - להרחיק את ל מהקהילה, והפעם - לפרק זמן משמעותי.

85. לאחר כל הדברים האלה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חמש שנות מאסר בפועל.

ב. כשלנגד עיני אימו של הנאשם, אותה הפך לשק חבטות לאור השנים, אני קובע מאסר למשך 15 חודשים, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירת אלימות נגד זקן משך 36 חודשים מיום שחרורו.

ג. מאסר למשך שנה, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירת אלימות נגד הגוף משך 36 חודשים מיום שחרורו.

ד. מאסר למשך 5 חודשים, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור את יתר העבירות הנזכרות בכתב האישום, משך 36 חודשים מיום שחרורו.

ה. פיצוי בסך 30,000 ₪ למתלוננת, ש, שישולם תוך 4 חודשים מהיום.

עונש המאסר בפועל - בניכוי ימי מעצרו בתיק זה, ככל שאלה קיימים בכלל (לפי מילתו האחרונה של הנאשם הוא עדיין מרצה עונש בתיק קודם), אולם במצטבר לכל עונש אותו הוא נושא היום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו סיוון תש"פ, 07 יוני 2020, בהעדר הצדדים.